

2585 29. Jan. 1894: 1. Deb. af Lovf. om Forhøjelse af Brændevinsstat m. m. 2586

man Brændevin af Majs. Men det er jo slet ikke Tilfældet nu; nu er tværtimod Melstoffet billigere i Korn, end det er i Majs. Det ærede Medlem har selv gjort opmærksom paa, hvorledes Prisforholdet er med Hensyn til Sortehavsbhg: i dette Øjeblik er Sortehavsbhg utvivlsomt det billigste Melstof, som høves her i Landet. Der er imidlertid kun et Stof, som er ubetinget nødvendigt i Brønderierne, og som ikke kan ombyttes med noget andet; det er Malt. Malt skal der til i et vist Forhold, men alt det øvrige, der tjener som Kaastof i Brønderierne, kan erstattes, det ene med det andet; man kan bruge Kartofler, Røer og forskellige Slags Korn, f. Eks. Majs, fortægt, ethvert Melstof er brugeligt dertil, og hvilket der bruges beror kun paa, hvad der er det billigste. Naar det ærede Medlem bemærkede, at det vilde være en Uret mod Industrien at tvinge den til at bruge et dyrere Kaastof end Majs, saa er denne Bemærkning i sin Almindelighed fuldstændig rigtig. Idet en Industri her i Landet blev tvungen til at bruge et dyrere Kaastof end det, som man brugte i konkurrerende Lande, vilde den ikke kunne optage Konkurrencen med disse; den Sag er klar. Men Forholdet er jo det, at vi ikke producere Spirit til fremmed Forbrug, at vi overhovedet ikke konkurrere paa det store Verdensmarked; det er jo Forholdet. — I Anledning af den statistiske Bemærkning, som det ærede Medlem gjorde om den pludselige og stærke Forøgelse i Udførselen af Smør her fra Landet, som har fundet Sted i de senere Aar — et meget glædeligt Fænomen — skal jeg udtale, at jeg erkender Rigtigheden af Talangivelsen, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem er berettiget til at udlede denne Forøgelse alene deraf, at Forbruget af Margarine, som jo i saa stort Maal herhjemme har afløst Forbruget af Smør, er steget saa stærkt. Foruden Margarine konkurrerer jo nemlig paa dette Omraade ogsaa fremmed Smør, og dersom jeg huser ret — jeg har ikke Tallene for mig — var Indførselen af fremmed Smør i forrige Aar omtrent 17 Millioner Pund. Det er altsaa ogsaa det fremmede Smør, som gør, at der udføres mere dansk Smør, men selvfølgelig bruger man ikke det mindre gode fremmede Smør og ombytter det med dansk Smør, uden at man kan saa

det for en billigere Pris; det er givet. Men der er tillige et andet Moment, som jo ganske væsentlig har bidraget til en forøget Udførsel af Smør, og det er, at selve Produktionen af Smør gennem Andels- og Fællesmejerier er blevet meget større. Det er aldeles utvivlsomt, at Produktionen er vokset overordentlig baade i Kvantitet, og end mere i Kvalitet. Den er vokset i Kvantitet derved, at nu alt, hvad der kan undværes af sød Mælk, bruges til Smør; og Udførselen er vokset, fordi meget Smør nu egner sig til Udførsel, som ikke tidligere egnede sig dertil. Dette er altsaa ogsaa en medvirkende Grund. Men fulde Forholdene udvikle sig saaledes, som de ganske vist true med, at ogsaa for Smørets Vedkommende Konkurrencen paa det store — og hidtil (vort) eneste — Smørmarked skal trykke det danske Smør ned; vil ogsaa for Smørets Vedkommende det komme til at indtræde, som jeg angav, da jeg for 14 Dage siden fremsatte dette Lovforslag, at Landmændene langt mere end nu ville komme til at lægge Vægten paa det danske Marked. Og hvorfor? Fordi det fremmede Marked pigter. Altsaa, det er en ubetinget og stor Fordel for Landbruget, at det kan afsætte og til forholdsvis gode Priser afsætte det danske Smør og erstatte det her hjemme med Margarine og mindre godt fremmed Smør, men hvor længe denne Forhold vil vedblive, ved det ærede Medlem jo ikke, og det er det i det hele taget ingen, der ved. Jeg kan kun sige, at Konjunkturerne i Handelen med denne Vare tyde paa, at det danske Smør i alt Fald trues i en ganske overordentlig Grad paa Hovedsmørmarkedet i Verden nu, i Sammenligning med de tidligere Forhold, af Konkurrence der.

Det ærede Medlem er og har, saa længe jeg har kendt det ærede Medlems Anskuelse, været Frihandels- og Fri-Produktionsmand. Jeg respekterer selvfølgelig Konsekvens, ogsaa der, hvor Anskuelsen er stik imod min, men jeg tror dog, at det ærede Medlem driver sin Konsekvens for vidt, og jeg vil gøre opmærksom paa, at det er jo netop denne absolute Fastholden ved et Princip, som man nu en Gang har anset for at være det rigtige, der hidtil har bevirket, at man i Løbet af de 30 Aar, hvor den nu gældende Toldlov har bestaaet, ikke er kommen af Stedet. Det er i denne